

fres. Og jeg kan godt forstaa det, thi det er altid prægtigt at have en at læsse Ansvar og Skylden over paa; om det er be- rettiget, bliver et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem siger, at det er Ministeren, som har bragt Politik ind i dette Jærnbane- spørgsmaal; men det ærede Medlem har ikke ført noget Bevis derfor. Det skal jo be- grundes herved, at dette Forslag gaar i en anden Retning, end man tidligere er gaaet. Men Spørgsmaalet er stadig, om man ikke kunde komme frem ad den Vej, om man ikke ad den Vej i Birkeligheden vilde komme til at bevilge og bygge en hel Del private Jærn- baner, og det er jo dog det, som det ærede Medlem tydelig ønsker. Det ærede Medlem sukker tydelig nok derefter, men det ærede Medlem vil ikke gaa den Vej, som er nød- vendig for at komme til det, eller om ikke nødvendig, saa i Øjeblikket rigtig. Saa siger det ærede Medlem, at det er Ministeren, der lægger Hindringer i Vejen for Forhandlin- gen af andre Jærnbane-forslag. Det er heller ikke sandt, det er ikke rigtigt. Her foreligger jo forskellige Lovforslag, og nu kommer her et Mylber herind, og det ærede Medlem kan forhandle om dem, saa meget han vil — jeg skal tage Del i Forhandlingen, som jeg maa tage Del i saa mange Forhandlinger, og gøre, hvad jeg kan; men jeg har lige saa vel som det ærede Medlem nogen Ret til at sige, hvorledes jeg ser paa Tingene, hvad jeg tror paa, hvad jeg tvivler om — og jeg tvivler foreløbig om, at det bliver til noget i Aar. Og naar det ærede Medlem siger, at det er Ministeren, der har stoppet Jærn- banelovene, saa er det heller ikke rigtigt. Det ærede Medlem maa jo vide, at her laa en Masse i Fjor. Men blev det til noget med dem? Det blev ikke til noget med dem. Saa kommer Regeringen og siger: Lad os se at finde en fornuftig Vej, som alle kunne blive enige om at gaa. Jeg har tilladt mig at foreslaa en god, praktisk Vej at gaa, og jeg kan ikke gøre for, at man saa sent tager Stilling til den. Men en vis Enighed er der til Stede. Den ærede Ordfører vil be- vilge §§ 1 og 3, men stiller et Vædrings- forslag under Nr. 6, som han atter nu for- svarede. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det; men den Sag er ganske klar, at hvis dette vedtages, fører det til, at Rege- ringen ikke let kommer til at give Koncession paa nogen Jærnbane, men at derimod alle ville gaa til Rigsdagen derom. Det ærede Medlem nævnte et prægtigt Eksempel paa en Jærnbane, nemlig til Ullerslev, som der ikke vilde ske nogen Indsigelse imod; thi Nyborg, hvor det ærede Medlem kender For-

holdene, vil ikke gøre Indsigelse imod en Bane fra Kerteminde til Ullerslev. Er det ærede Medlem saa vis paa det? Jeg vil garantere det ærede Medlem for, at Odense straks vil gøre Indsigelse, saa jeg tror nok, at om det ærede Medlem undgaar Nyborg, vil Odense komme til at falde over ham. (Udbrydelse af Hedemann). Ja, der kan jo være flere, men jeg holder mig til den store Stad, som det ærede Medlem repræ- senterer, og som nok skal gøre Indsigelse paa rette Maade og til rette Tid. Den ærede Ordfører vil altsaa se, at naar Vædrings- forslag under Nr. 6 vedtages, bliver der ikke noget af denne Koncessions Givelse fra Ministerens Side.

Det Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfres fører Ordet, vil gaa den Vej at udstemme § 1, samt gøre nogle andre Vædringer, og saa er Sagen ganske klar. Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfres (S. Scavenius) vil ikke gaa den samme Vej; men det ærede Medlem vil udstemme § 3. Det fører akkurat til samme Maal. Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfres er i dette Tilfælde ganske enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfres, der er kun den Forskel, at det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfres bryder sig ikke om at faa Jærnbaner; men det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfres bryder sig meget om at faa Jærnbaner.

Jeg tror ikke, det er til nogen Nytte at komme ind paa Enkeltheder, jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger endnu. Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valg- fres (Scharling) vil jeg sige, at Fortidens Vilkaar vedkomme ikke Nutiden. Vi kunne ikke, fordi der gives nu Vilkaar for fremtidige Baner, gøre op med hele Fortiden. Jærn- banerne maa som Regel beholde de Vilkaar, de have faaet i sin Tid. Med Hensyn til Hovedstadens Bidrag har det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfres (Hamme- rich) allerede gjort en Bemærkning, som jeg tidligere har fremsat mange Gange, at der er nogen Forskel paa de Jærnbaner, som give fuld Rente, og dem, som slet ingen Rente give. Smidertid er det ikke rigtigt, at Hovedstaden ikke yder noget som helst Bidrag, og jeg skal erindre om, at efter Fri- havnsloven leverer København fri Jord til den Jærnbane, der skal anlægges, og hvis ærede Medlemmer ville regne ud, hvad det bethder i Penge, da er det ganske bethdeligt. (Udbrydelse af Tauber). Erstattet? Nej, den give de frit. Jeg tror, at hvis man andetsteds kunde opnaa i alt Fald i mange